№ 177. Czwartek 2. Sierpnia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 1. sierpnia. Król pruski odjechał wczoraj z Nikolsburga. W Pradze otwarte będą w krótce negocyacye względem zawarcia pokoju; ze strony Austryi prowadzić je będzie baron Brenner, a ze strony Prus baron Werther. Zawieszenie broni z Włochami przedłużone zostało na ośm dni, podczas których rozejm zawarty być ma.

Część urzędowa.

(Dalszy ciąg ofiar patryotycznych z powodu wojny.)

Ksiądz Jan *Woliński* gr. kat. proboszcz w Tudorowie ofiarował na potrzeby wojenne 6 zł. w. a. i zobowiązał się płacić na tenże cel po 1 zł. miesięcznie.

W c. k. urzędzie powiatowym w Turce złożono następujące dary patryotyczne na potrzeby wojenne: P. Szymon *Tarczanowski* z Chaszczowa, deputowany sejmu krajowego 2 zł., p. Chaim *Neustein* dzierzawca propinacyi w Jabłonce wyżnej 3 zł., gmina Ilnik 2 zł., ks. Eliasz *Kozaniewicz* gr. kat. proboszcz w Ilniku 1 zł., Fedio *Fedyna* z Łomny, inwalid patentowany 25 c., Saul *Leib* dzierzawca propinacyi w Żukotynie 1 zł., Simon *Zfersing* dzierżawca propinacyi w Łomny 1 zł., Semion *Buniak* wójt w Jabłonce wyżnej 50 c., gminy *Łosinice* 1 zł., *Szumiacz* 50 c. razem 12 zł. 25 c. w. a.

Czyny te patryotyczne podaje się z wyrazem zupełnego uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 30. lipca 1866.

Wykaz ofiar jednorazowych i miesięcznych, zebranych przez izraelicki patryotyczny komitet centralny we Lwowie na cele wojenne.

(Ciąg dalszy.)

Ofiarowali członkowie gminy izraelickiej w Zniesieniu pode Lwowem PP.: Bahr Osias, jednorazowo 1 zł. miesięcznie 1 garniec wina; Karniol Chaim Abraham, jednor. 2 zł.; Krampfner Israel, jednor. 6 zł. mies. 2 zł.; Kronik Leib, jednor. 5 zł. mies. 1 zł.; Lechner Hillel, jednor. 3 zł. mies. 1 zł.; Mises Berisch, jednor. 1 zł.; Neufeld Moses i syn, jednor. 2 zł. mies. 1 garniec wina; Riedler Nathan, jednor. 2 zł.; Schochet Mendel, jednor. 2 zł. mies. 50 c. prócz tego 1¼ ℔ szarpi; Selzer Samuel, jednor. 1 zł. 50 c.; Stieglitz Jakob et Comp., 4 garnce wina zaraz, a potem mies. po 2 garnce wina; Weinberger Chaim, jednor. 3 zł. 1 garniec wina mies.; Weinberg Moses, jednor. 2 zł. mies. 30 c. Razem jednor. 30 zł. 50 c. mies. 4 zł. 80 c. Do tego z dawniejszych wykazów w gotówce jednor. 1649 zł. 89 c. mies. 313 zł. 24 c., w obligacyach 260 zł. i 5 butelek wina, 5 ℔ świec 22 masy spirytusu. Ogółem w gotówce jednor. 1680 zł. 39 c. mies. 318 zł. 4 c., w obligacyach 260 zł. i 5 butelek i 5 mas wina tudzież 22 mas spirytusu 5 ℔ świec i 1¼ ℔ szarpi.

Część nieurzędowa.

Monarchia austryacka.

„Osserv. dalmato" ogłasza proklamacyę Namiestnika Fml. barona *Filippovicha*, która z powołaniem się na rozkaz do armii Jego Cesarzew. Mości Arcyksięcia *Albrechta* zaprowadza w całej Dalmacyi *sąd doraźny na zbrodnię szpiegostwa*. Sądowi temu podpadną wszyscy mocno podejrzani o szpiegostwo, osobliwie jeźli znalezioną zostanie przy nich znaczna suma pieniężna, jako też ci, którzy nienależąc do c. k. armii przydybani zostaną w cesarskim uniformie.

Podług doniesienia dziennika „Italia militare" ma nastąpić wkrótce utworzenie czterech nowych brygad piechoty. W okolicy Cremony nastąpiła znaczniejsza koncentracya wojska dla zapobieżenia wycieczkom ruchomych oddziałów austryackich. W ministerstwie wojny pracują gorliwie nad organizacyą nowych sił zbrojnych i środków transportowych. Wykupienie się od służby wojskowej jest dozwolone za złożeniem 4200 lirów.

Wiadomości, jakoby korpus pruski posuwał się wzdłuż doliny Waagi ku Komornowi, zaprzecza „Sürgeny" zupełnie na podstawie doniesień autentycznych.

Z *Szlezwik-Holsztynu* zapewniają zgodnie wszystkie doniesienia, że tak w Szlezwiku jak i w Holsztynie poczyniono już wszelkie przygotowania do rekrutacyi w wysokości ½ procentu. Rozdzielone w Księstwach pułki landwery pruskiej powróciłyby potem do domu, a świeżo utworzone szlezwicko-holsztyńskie oddziały wojska objęłyby po nich służbę załogową w Szlezwiku i w Holsztynie.

„Gazeta narodowa" zawiera następującą korespondencye z Kołomyi dn. 25. lipca: Centralny komitet pomocy dla rannych odniósł się w obwodzie kołomyjskim celem utworzenia filii do c. k. naczelnika obwodowego, tudzież do obywateli wiejskich pp. Agopsowicza i Drohojowskiego. Ci zjechawszy się na dniu 20. lipca w Kołomyi, zawiązali komitet obwodowy. Wybór na przewodniczącego padł jednogłośnie na c. k. naczelnika obwodowego, p. Abrahamsberga; ten jednak ze względu, iż takowe filialne komitety jako instytucye obywatelskie pod naczelnym kierunkiem prezesa Towarzystwa rolniczego w życie wejść mają, wyboru tego nie przyjął, poczem jednogłośnie p. Kajetana Agopsowicza, posła krajowego, przewodniczącym komitetu obwodowego, zaś c. k. naczelnika obwodowego, pana Abrahamsberga, jego zastępcą obrano. Zaraz po ukonstytuowaniu się odniósł się komitet obwodowy do obywateli wiejskich w powiatach, celem zawiązania powiatowych komitetów; do współudziału i pomocy zaproszono c. k. naczelników powiatowych. Po ukonstytuowaniu powiatowych komitetów wejdzie komitet obwodowy z niemi w stosunek, a tak wspólnemi siłami zajmą się w całym obwodzie niesieniem spiesznej pomocy dla rannych.

Kraków, 31go lipca. *(Uwolnieni z niewoli rosyjskiej.)* „Krak. Ztg." donosi: Dnia 27go z. m. powrócili następujący poddani austryaccy z niewoli rosyjskiej i odstawieni zostali przez pograniczny urząd powiatowy w Jaworzniu do władz przynależnych:

1) *Fischer Roman*, 18 lat, bez zatrudnienia z Krakowa.
2) *Dziedzic Leon*, 27 lat, czeladnik krawiecki z Brzozowa.
3) *Brozyna Wojciech*, 35 lat, właściciel domu i kupiec ze Żmigrodu.

Wiedeń, 28. lipca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Przedwczoraj przedpołudniem Najj. Pan przyjmował Ich Excel. pp. ministrów Franka, hr. Mensdorffa i hr. Esterhazy, a następnie pp. ministrów Beusta i Rabenhorsta, później kilku wysokich jenerałów i oficerów, a nakoniec J. C. M. Arcyksiążąt Albrechta i Karola Ferdynanda, tudzież pp. jenerałów Johna i Ichmusa. W południe Jego Ces. Mość przyjmował Księcia Teck.

Jego król. Mość Książę Hanowerski, tudzież Książęta Herman i Jerzy Solms Braunsfeld udali się do Paryża.

Jego C. M. Arcyksiążę Karol Ferdynand komenderujący kraju zwiedzał przedwczoraj szpital wojskowy w zabudowaniach towarzystwa ogrodniczego w którym mieści się 70 rannych.

(Sprostowanie.) „Gazeta wiedeńska" pisze: Do jednego z tutejszych dzienników donoszono z Pragi, że udawała się ztamtąd deputacya do p. ministra stanu dla przedstawienia mu smutnego położenia tego miasta i proszenia o udzielenie jakowej pomocy, lecz p. minister stanu odmówił temu żądaniu. Jesteśmy w możności oświadczyć, że wiadomość ta jest zupełnie bezzasadna. Przy tej sposobności winniśmy także nadmienić, że doniesienie jednego z tutejszych dzienników, jakoby p. Weiss-Starkenfels miał zająć wysokie stanowisko przy tutejszej policyi, jest według „Debatte" całkiem zmyślona.

(Posiedzenie rady gminnej.) Rada gminna na dzisiejszem poufnem posiedzeniu uchwaliła, aby komitet siedmiu w skutek zmienionej sytuacyi nie udzielał jutro sprawozdania. Rada gminna w obec teraźniejszego położenia wytrwa na swojem stanowisku.

„Wiener Zeitung z dn. 26. lipca zamieściła następujące ogłoszenie:

Azeby przy obecnym przebiegu wojennych wypadków, w skutek których okręg operacyjny armii cesarskiej i na Arcyksięstwo nizszo-austryackie rozciągnięty został, postarać się należycie o bezpieczeństwo armii i utrzymanie publicznego spokoju i porządku, jeneralna komenda dla niższej i wyższej Austryi, Salcburga i Styryi na podstawie najwyższego postanowienia Jego ces. Mości z dn. 10. lipca 1866 r., mocą którego taż jeneralna komenda upoważniona została do wydania w miarę zachodzącej potrzeby i w Arcyksięstwie niższo-austryackiem rozporządzeń w postanowieniu cesarskiem z dn. 30. maja 1867 roku (D. P. Nr. 67 L. 2) przewidzianych, jeneralna komenda spowodowana jest do wydania na całą przestrzeń Arcyksięstwa niższo-austryackiego następujące rozporządzenia:

1. Obadwa prawa z dn. 27. października 1862 roku (D. P. Nr. 87 i 88) względem obrony wolności osobistej i prawa domowego zawieszają się w swej mocy aż do dalszego rozporządzenia.

2. Od dnia niniejszego ogłoszenia następujące przestępstwa i zbrodnie, a mianowicie: *a)* zdrada główna, obraza majestatu, obraza członków domu cesarskiego i zakłócenie pokoju publicznego (§. 58 do 66 powszechnego k. k.)

b) powstanie, rozruch (§. 68 do 75 tegoż k.)

c) gwałt publiczny w razach przewidzianych (§§. 76, 78, 81, 83, 85, 87, 89, 98 i 99 k. k.)

d) podpalenie (§. 166 do 169).

e) Dopomaganie do którejkolwiek z zbrodni powyższych.

f) Namawianie do dezercyi lub pomoc dana dezerterowi (§. 220).

g) Zbiegowiska (§§. 279 do 284).

h) Wzięcie udziału w tajnych towarzystwach i zakazanych stowarzyszeniach (§§. 285 do 299).

i) Zniewaga rozporządzeń władz i podburzanie przeciwko władzom rządowym i władzom gminnym, organom rządowym, świadkom i rzeczoznawcom (§. 300).

k) Publiczne znieważanie małżeństwa, rodziny, własności lub pochwalanie czynów nieprawnych lub niemoralnych (§. 305).

l) Podburzanie do nieprzyjaźni przeciw narodowościom, wyznaniom religijnym i t. p. (§. 302).

m) Rozszerzanie wieści fałszywych niepokojących, i przepowieści (§. 308).

n) Zmowy nieprawne (§. 309).

o) Obraza urzędników i sług publicznych, straży i t. d. (§§. 312 do 314).

p) Niedozwolone utrzymywanie drukarni pokątnej, litografii lub rytowni (§§. 326 lub 328),

nawet przez osoby stanu cywilnego popełnione, ulegać będą jurysdykcyi sądów wojskowych, według prawa karnego wojskowego z dnia 15. stycznia 1855 roku i według przewodu sądowego dla wojska używanego.

Jeżeli osoba stanu cywilnego prócz przestępstwa lub zbrodni w powyższych przepisach wymienionych jurysdykcyi sądów wojskowych podlegających, popełni zarazem inną jeszcze zbrodnię, przestępstwo lub przekroczenie, w takim razie takowe także jurysdykcyi sądów wojskowych podlegać mają, sądzone jednak będą według prawa karnego dla osób cywilnych obowiązującego.

Kary cielesne przeciwko osobom stanu cywilnego sądy wojskowe o tyle tylko orzekać mogą, o ile takowe dozwolone są przepisami powszechnego kodexu karnego.

Z c. k. jeneralnej komendy krajowej.

Antoni Rukstuhl,
c. k. feldmarszałek-lejtnant.

„Wiener Abendpost“ zamieściła artykuł następujący:

Na mocy ogłoszenia z dnia dzisiejszego w całym okręgu Arcyksięstwa niższo-austryackiego, szereg zbrodni i przestępstw przez osoby stanu cywilnego popełnionych, oddany został pod jurysdykcyę sądów wojskowych, a prawa o wolności osobistej i prawie domowem zawieszone zostały.

Rząd Jego ces. Mości ludności niższo-austryackiej a mianowicie ludności wiedeńskiej winien dać świadectwo, iż nie jej to postawa zaprowadzenie stanu wyjątkowego wywołała. Duch patryotyczny, wierność dla osoby monarchy i najwyższego domu cesarskiego, wzięcie udziału patryotycznego w losach państwa, objawiły się i w dzisiejszym ciężkim czasie. Lecz nie potrzeba na to dowodu, iż liczne obecne elementa w mieście nagromadzone, baczność rządu na siebie ściągnąć musiały. Rozporządzeniom mającym na celu zapobiedz, żeby elementa takowe w obecnych tak niespokojnych czasach nieporządku nie wywołały, nikt zapewne uprawnienia nie odmówi.

Jeżeli więc nadzwyczajne stosunki, które wciągnęły Austryę niższą w okręg operacyjny c. k. armii, wymagaja podobnych rozporządzeń dla obrony armii i utrzymania spokoju publicznego, to rząd wydając je odpowiedział tylko ważnemu zadaniu, które w takiem położeniu silniej jeszcze na jaw występuje. Spodziewać się można, iż wydane rozporządzenia okażą się dość silne, dla obrony zagrożonych interesów państwa, dla zaręczenia obywatelom spokojnym i dobrze myślącym bezpieczeństwa osób i własności, dla natychmiastowego ukarania każdej zbrodni, każdego przestępstwa. Panować musi nieubłagana surowość prawa, jeżeli niebezpieczeństwa czynów zbrodniczych skierowane są nie tylko przeciwko pojedyńczym osobom lecz przeciwko powszechnym interesom całej społeczności.

Rząd cesarski tuszy sobie, iż może mieć niepłonną nadzieję, że usiłowania jego znajdą lojalne poparcie w ludności niższo-austryackiej „ludności wiedeńskiej.“ Oby każdy uznawał ważność obecnej chwili, znaczenie obowiązków, które chwila ta nakłada. Wierny austryacki duch ludności, prawdziwy patryotyzm nie mogą się świetniej objawić, jeno przez pełna i bezwarunkową uległość prawu, i przekonani jesteśmy, iż rzadko zdarzą się przypadki, w których rząd użyć będzie musiał rozporządzeń, których wykonania ze stanowiska humanitarnego chętnieby uniknąć chciał.

„Gazeta wiedeńska“ z 27. z. m. zawiera artykuł następujący: Jedno z najświeższych rozporządzeń rządu zaniepokoiło, jak się zdaje, tutejszych izraelitów, o czem piszą także dzisiejsze dzienniki wiedeńskie. Zawiadomieni dokładnie o właściwym stanie rzeczy, winniśmy oświadczyć, że zaniepokojenie to mogło powstać tylko z mylnego zrozumienia rzeczonego rozporządzenia i dla umotywowania tego zdania naszego wyjaśniamy rzecz następnie:

Pewien urzędnik prywatny z Pesztu, religii izraelickiej, przedłożył c. k. rządowi plan zaciągnięcia i uzbrojenia korpusu ochotników z 5000 wysłużonych wojskowych, za udzielaniem zaliczek na rękę. Korpus miał składać się z 4 batalionów po 6 kompanii, na oficerów miano wybrać ludzi doświadczonych i t. d. Fundusze do tego celu potrzebne radził przedstawiciel projektu zgromadzić w drodze subskrypcyi pomiędzy izraelitami, nie wyłączając jednak współobywateli chrześciańskiej religii.

Rząd nie mógł odrzucić planu opierającego się na patryotyzmie ludności i wezwał namiestników prowincyi, aby skłonili izraelitów w większych miastach zamieszkałych do wyboru deputacyi celem zbierania subskrypcyi, co też stało się i Wiedniu, gdzie izraelici upatrują w rozporządzeniu rządowem wyłączne nałożenie na nich przymusowego podatku.

Na zapytanie w miejscu właściwem odpowiedziano im, że składki mają być dobrowolne, że wolno przyczyniać się do nich lub nie, i że plan przedłożyła osoba prywatna, nawet tej samej religii.

Ponieważ pp. reprezentanci gminy izraelickiej otrzymawszy powyższe wyjaśnienie, zapewne nie omieszkali zawiadomić o niem swoich współwyznawców, zachodzi pytanie, dla czego dzienniki tutejsze przedstawiają jeszcze rzecz w fałszywem świetle, jakby pod wrażeniem niedawnego nieporozumienia? Jak się zresztą dowiadujemy pp. namiestnikom wyraźnie zalecono, aby reprezentantów gmin izraelickich uwiadomili, że chodzi jedynie o ofiary dobrowolne.

„Wiener Abendpost“ z dnia 26. lipca oświadcza z wyższego upoważnienia, iż wiadomość z „Grazer Tagespost“ przez dziennik jeden wiedeński podana, jakoby Arcyksiążęta austryaccy dobra swoje mianowicie w Węgrzech położone, Jego Ces. Mości Cesarzowi mexykańskiemu odstąpić mieli, zupełnie jest mylna i wszelkiej pozbawiona podstawy.

(Rozkaz do eskadry wiceadmirała Tegethoffa.) Z powodu zwycięstwa pod Lissą wydał wiceadmirał Tegethoff następujący rozkaz do eskadry:

„Zatoka Lissy, dnia 21. lipca 1866.

Już wczoraj wyraziłem sygnałem eskadry uznanie moje za dzieło wojenne, które marynarka zapisała złotemi literami w swoich rocznikach.

Staliśmy naprzeciw przemagającego siłą nieprzyjaciela, a przecież powiodło się bohaterskiemu i pełnemu poświęcenia wypełnieniu obowiązku ze strony komendantów, oficerów i osady, dać odsiecz zagrożonej i oblęganej od kilku dni wyspie Lissie, przyprawić nieprzyjaciela o znaczne straty i szkody i zmusić flotę nieprzyjacielską do opuszczenia na razie tych wód.

Możemy być dumni z dnia wczorajszego, i gdy na przyszłość spotkamy nieprzyjaciela, możemy iść do walki z tem przekonaniem, że przewadze jego okrętów i dział liczbą i kalibrem wyrównuje dzielność marynarzów austryackich.

Chociaż muszę żądać raportów pojedyńczych okrętów, ażeby ocenić i podać do wysokiej wiadomości wszystkie znakomite zasługi, sądzę przecież, że nadam wyraz obowiązkowi i najszczerszemu przekonaniu floty, jeźli już dziś wymienię komandora *Petza* i kapitana okrętu liniowego *Sternecka* jako tych, którzy na wszelki sposób należą do najwaleczniejszych pomiędzy walecznymi, i mieli sposobność dokazać wielkich rzeczy.

Nazwiska tych naszych towarzyszów broni, którzy najwyższe uznanie zasługi floty, którego możemy się spodziewać, opłacili swoją krwią i życiem, zachowamy w wdzięcznej i wiernej pamięci.

Niech żyje Cesarz!

Tegethoff, m. p. wiceadmirał.

Dodatek.

Z uczuciem najgorętszego podziękowania za okazany mi niezasłużony dowód najwyższej łaski, i w przekonaniu, że zawdzięczam ją tylko świetnej waleczności komendantów, oficerów, kadetów i osady, którym mam zaszczyt rozkazywać; podaję następujący telegram do wiadomości floty:

Cesarz do wiceadmirała Tegethoffa w Lissie:

„Mianuję Cię wiceadmirałem. Oficerom i osadzie Mojej walecznej floty Moje podziękowanie. Oczekuję Twojej listy zasłużonych.“

Tegethoff, m. p. wiceadmirał.“

Anglia.

Londyn, 23. lipca. *(Rozprawy w parlamencie.)* W izbie wyższej lord *Derby* odpowiadając lordowi *Clanricarde* przyznał, że odstąpienie Wenecyi Francyi jest czynem obrażającym Włochy. Mówił, że rząd angielski nie miał w urzędowy sposób żadnego zgoła udziału w układach pokojowych na tej podstawie. Cesarz Francuzów podjął się sam pośrednictwa między walczącymi. Z ostatnich wiadomości pokazuje się, że celem pośrednictwa jest skłonić Prusy i Austryę do przyjęcia preliminaryów pokoju. Lord Derby spodziewa się, że z tego wyniknie pokój.

W izbie niższej mówił lord *Stanley*, minister spraw zagranicznych, odpowiadając na interpelacyę, że Porta nie odpowiedziała jeszcze Księciu Hohenzollern, i układy względem uznania nowego władzcy Księstwa trwają dotąd.

Co do austryacko-prusko-włoskiego sporu mówił lord Stanley, że Francya nie żądała pomocy Anglii w pośrednictwie. Anglia nie brała udziału w układach, tylko popiera ona projekt rozejmu. Mowca sądzi, że Włochy przyjmą rozejm. — Dalej odpowiadając p. *White*, mówił lord Stanley, że rząd pragnąc oszczędzić ludowi amerykańskiemu wszelkiej przyczyny rozdrażnienia, zamianuje komisyę do zbadania ustawy o neutralności.

Pan *Disraeli* zaproponował kredyt dodatkowy w sumie 495.000 funt. szt. dla dostarczenia lepszej broni armii. Ten wydatek pokryto półmilionem funt. szt., który zachował p. Gladstone na pokrycie długu narodowego. P. *Gladstone* nie sprzeciwiał się temu projektowi.

(Rozruchy w Hyde-Parku w Londynie.) Wczoraj odbyła się wielka demonstracya za reformą parlamentu w Hyde-Parku. Około godziny 5tej z południa zamknięto bramy parku i 1500 urzędników policyjnych zajęli stanowisko wewnątrz tego spaceru publicznego, kilka oddziałów gwardyi konnej (Horse-Guards) i piechoty gotowe były dać im pomoc w razie potrzeby. Ludu zebrała się masa ogromna, cyrkulacya była przerwana. Lud wyrwał sztachety parku pomimo usiłowań policyi, która temu zapobiedz chciała. Gwardya konna ustawić się musiała przy jednym wchodzie, piechota przy drugim. Kilku policyantów raniono, wielu ludzi uwięziono. Już w dniu 21. lipca na mityngu odbytym pod prezydencyą podpułkownika Diksona umówiono się względem postępowania przy pochodzie do Hyde-Parku. Dowiedziawszy się, że pierwszy komisarz policyi sir Richard Meyer dał rozkaz zamknięcia wrot Hyde-Parku, postanowiono, żeby wszyscy przyjaciele reformy mieli przy sobie papier i ołówek dla zapisania urzędników policyjnych, coby się gwałtów jakich dopuszczali. Delegowani kilku większych miast mieli wziąść udział w pochodzie. W Curkenvelle był mityng dla umówienia się z ligą reformy względem demonstracyi w Hyde-Parku. Prezes mityngu oświadczył, iż pomimo zakazu komisarza policyi liga reformy postanowiła użyć przysługującego jej prawa konstytucyjnego, nie pytając o rząd torysowski i nieodłączny od niego despotyzm. Dzisiejszemu ministeryum musi być okazana konieczność reformy, lub ministeryum to ustąpić musi miejsca mężom, co bil reformy wniosą do parlamentu. Inny mowca wołał, iż trzeba iść do Hyde-Parku, azeby policya nie postawiła się na miejscu prawa narodowego. Inny mowca wyraził nadzieję, iż robotnicy w dniu mityngu odznaczą się wielką trzeźwością. Niechaj nie idą do szynkowni lub knejpy, zeby się trzeźwymi i godnymi pokazali. Każdy robotnik wziąść sobie powinien za godło: Dziś się nic nie pije!

Pan John Bright wystosował do prezesa ligi reformy pismo, w którem dowodzi, iż policya nie ma żadnego prawa zakazać zgromadzenie w Hyde-Parku. „Jeżeli mityng publiczny“, mówi p. Bright, „może być zakazany w parku publicznym, jeżeli odmawia się prawo głosowania milionom ludzi porządnych i rozumnych, na jakiejże więc podstawie spoczywa wolność nasza, czyż może być mowa o czem innem, jak o dowolności klasy panującej? Jest to ważne pytanie, lecz z pytaniem tem wystąpić trzeba i odpowiedź nań dana być musi.“

Niemcy.

Frankfurt, 20. lipca. *(Sprawa o kontrybucyę.)* Do „Elberfeld. Ztg.“ piszą: „Jenerał Manteuffel powołał do siebie dziś w południe o godzinie 1. komisarzów rządowych Fellnera i Müllera, by uwiadomić ich o nowej kontrybucyi wojennej w sumie 25 milionów złr., której musi żądać skutkiem otrzymanego wyższego rozkazu. Z powodu tego wezwania zebrali się komisarze rządowi z bankierami Rothschildem, Gruneliusem i z panem de Neufoille i innymi znakomitymi kapitalistami i negocyantami, ażeby się naradzać nad dostarczeniem tych pieniędzy. Rezultat narady miał być niepomyślny, wyrażono zdanie, że żądanej sumy niepodobna wydobyć, poczem miał p. Rothschild zaproponować, ażeby żądana suma została rozłożona na trzy raty co trzy miesiące. Tę propozycyę miano odrzucić, i dziś wieczorem odbędzie się powtórna narada, ażeby postanowić, co w tej ważnej sprawie uczynić potrzeba. Także bankierowie Grenelius, Erlanger, Rothschild i de Neufoille mieli dziś wieczorem powtórną konferencyę z jenerałem Manteufflem, ale rezultat tej rozmowy nie jest znany. Inna wiadomość donosi z pewnym przyciskiem: Z tytułu naszego „urzędowego dziennika“ wolnego miasta Frankfurtu zniknło już słówko: „wolnego“.

Jak pisze „Indep. belge“, udawało się miasto Frankfurt wprost po Króla pruskiego, by wyjednać uchylenie tego uciążliwego środka, którego jenerałowie pruscy chcą użyć przeciw miastu. Równocześnie zaniosło także prośbę do Francyi i Anglii o poparcie swej petycyi. W Paryżu podjął się baron Rothschild, popierać osobiście u Cesarza zażalenie mieszkańców Frankfurtu.

Rosya.

(Stan sprawy likwidacyjnych.) Według „Inwalida ruskiego“ stan spraw likwidacyjnych był po koniec czerwca b. r. następujący: Liczba wszystkich majątków, które podały tabelle likwidacyjne wynosiła 17.050, z tabel tych 5996 uregulowały ostatecznie komisye lokalne. Tabele uregulowane reprezentują 2,039.220 morgów na 137.193 zagród włościańskich, czyli w przecięciu po 14 morgów na zagrodę. Indemnizacya właścicielom ziemskim przyznana wynosi w przecięciu 11 rubli 10 kopijek za morg czyli 22 ruble 20 kopijek za dessentinę.

KRONIKA.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym stoi: 1) Ustanowienie etatu rysowników. Spraw. rad. p. Śląski. 2) Restauracya cegielni miejskiej pod liczb. 494¼. Spr. rad. p. Dr. Rodakowski. 3) Odnowienie posadzki w kancelaryi prezydyalnej. Spr. rad. p. Engel. 4) Zapis ś. p. Szymona Towarnickiego na rzecz zakładu św. Łazarza. Spraw. rad. p. Dr. Rodakowski. 5) Prośby o przyjęcie do gminy i nadanie obywatelstwa. Spraw. rad. p. Żelichowski. 6) Reskrypt c. k. ministerstwa w przedmiocie dzieł starożytnych wydanych z archiwum miejskiego w roku 1849., 7) reskrykt c. k. ministerstwa w sprawie starych aktów i ksiąg radzieckich przechowanych w tabuli krajowej, 8) Przyjęcie dwóch dyurnistów do miejskiej izby obrachunkowej. Spraw. rad. p. Szemelowski. 9) Restauracya strażnicy pompierów po l. 741¼. Spraw. rad. p. Engel. 10) Obsadzenie posady piątego radzcy magistratu. Spraw. rad. X. Formanios. 11) Nadanie opróżnionej posady starszego oficyała miejskiej izby obrachunkowej. Spraw. rad. p. Szemelowski. 12) Obsadzenie opróżnionego probostwa obrz. łać. w Malechowie. Spraw. rad. p. Adamski. 13) Prośba aktuaryusza magistratu Leopolda Stronera o wyznaczenie dodatku do płacy. Spraw. rad. p. Dr. Czemeryński.

(Wybory w uniwersytecie krakowskim) „Krak. Ztg.“ donosi: Szef komisyi namiestniczej, radzca dworu p. Possinger Choborski w skutek upoważnienia wys. ministerstwa stanu zatwierdził dnia 29. z. m. nowo wybranych na przyszły rok szkolny członków senatu akademickiego. Obrani zostali: rektorem, Dr. Th. Bratranek, prorektorem Dr. J. Majer, dziekanem wydziału teologicznego kanonik Dr. Sosnowski, prodziekanem kanonik Dr. Wilczek dziekanem wydziału prawnego Dr. E. Fierich, prodziekanem Dr. E. Buhl, dziekanem wydziału medycznego Dr. Madurowicz, prodziekanem Dr. Piotrowski, dziekanem wydziału filozoficznego Dr. E. Czyrniański, prodziekanem Dr. J. Kremer.

(Pokrewieństwa książąt panujących w Niemczech.) W chwili gdy zanosi się na zupełne przekształcenie mapy Niemiec nie będzie od rzeczy przypomnieć związki pokrewieństwa panujących książąt niemieckich z Rosyą, Anglią i Prusami.

Prusy. Siostra Króla Wilhelma I. była żoną Cesarza Mikołaja. Teraźniejszy cesarz rosyjski, jego siostry i bracia są siostrzeńcami i siostrzenicami Wilhelma I. Małżonka następcy tronu pruskiego jest najstarszą córką królowej angielskiej, a siostrą księżny Hesko Damsztadzkiej.

Hessen Darmsztadt, Siostrą W. księcia jest teraźniejsza Cesarzowa rosyjska; następca tronu pojął w małżeństwo siostrę następcy tronu pruskiego.

Hessen-Kassel. Pierwsza żona następcy tronu była córką cesarza Mikołaja, teraźniejsza jest księżniczką pruską; Następca tronu pobiera jednak jeszcze pensyę z Rosyi. Jego potomstwo pochodzi z drugiego małżeństwa.

Nassau. Pierwsza małżonka księcia była córką zmarłego W. księcia rosyjskiego Michała, a siostra żoną księcia Piotra Oldenburgskiego żyjącego na dworze rosyjskim.

Baden. Żona W. księcia jest córką Wilhelma I. króla pruskiego. Siostra W. księcia jest małżonką W. księcia rosyjskiego Michała, brata cesarza Alexandra II.

Wirtemberg. Królowa Olga jest siostrą teraźniejszego cesarza rosyjskiego.

Sachsen Weimar. W. Książę jest synem siostry cesarza Mikołaja; W. księżna, księżniczką holenderską, córką siostry cesarza Mikołaja. Dwie siostry W. księżnej są małżonkami króla i księcia Karola pruskiego.

Sachsen Altenburg. Krewna księcia panującego jest małżonką Wiel. księcia Konstantego brata cesarza Alexandra II.

Sachsen Koburg Gotha. Książę jest bratem ś. p. małżonka królowej Wiktoryi angielskiej a drugi syn tejże jest następcą tronu tego księstwa.

Mecklenburg Schwerin. W. książę jest synem księżniczki pruskiej.

Mecklenburg Strelitz. Małżonką W. księcia jest siostra księcia Cambridge. Brat jego, książę Jerzy ma za żonę córkę zmarłego W. księcia rosyjskiego Michała i zajmuje w Petersburgu wysokie stanowisko wojskowe.

Oldenburg. Familia panująca jest tego samego pochodzenia co dynastya w Rosyi panująca. Krewny W. księcia książę Piotr Oldenburgski otrzymał od Cesarza Mikołaja tytuł „Cesarzewiczowska Mość“. Zajmuje wysokie stanowisko w Petersburgu; małżonką jego jest księżniczka Nassauska, a jedna z jego córek jest małżonką W. księcia Michała, brata cesarza Alexandra II.

Hanower i Brunświk. Związki rodzin tu panujących z dworem angielskim są powszechnie znane,

Bawarya. Małżonką ś. p. króla pruskiego Fryderyka Wilhelma IV. była księżniczka bawarska.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był z dn. 30. czerwca 1866 . . 2,992.224 złr. 53 kr.
Od 1. do 31. lipca 1866:
zwrócono 1350 stronom . . 221.674 złr. 30 kr.
włożyło 711 stron . . . . 85.155 „ 66 „
Ubyło więc . . . 136.518 złr. 64 kr.
Zatem dnia 31. lipca 1866 był ogół
wkładek . . . . 2,855.705 złr. 89 kr.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 28. lipca. „Const. österr. Ztg.“ pisze co następuje:

„Zgodzono się z Prusami względem preliminaryj pokoju. Preliminarya te nie naruszają integralności monarchii austryackiej, w Niemczech zaś zaprowadzają zmiany, które epokę stanowić będą. Związek niemiecki przestał istnieć. Miejsce jego zastąpi związek niemiecko-północny pod hegemonią Prus, oraz związek niemiecko-południowy, którego utworzenie jednak dopiero zapowiedziane zostało. Austrya płaci Prusom 40 milionów tytułem wynagrodzenia kosztów wojennych, z której to sumy strącone będą 15 milionów, przyznane Austryi za wynagrodzenie kosztów w udziale wojny szlezwicko-holsztyńskiej. Dwadzieścia milionów mają być wypłacone w gotówce, pozostałe zaś pięć milionów strącone być mają za utrzymanie armii pruskiej na naszem terytoryum. Podczas rozejmu ustanowiona będzie linia demarkacyjna, poza którą armia pruska stać będzie; linię tę demarkacyjną stanowić będą następujące punkta: Eger, Pilsno, Tabor, Neuhaus, Znaim, Napagedl i Bogumin. (Oderberg.)

Z Włochami prowadzone będą rokowania pokojowe także w Nikolsburgu, między feldzeugmeistrem hr. Degenfeldem a jenerałem Govone, które dotąd jednak jeszcze zawarte nie zostały. Preliminarya pokojowe między Prusami a średniemi państwami niemieckiemi dotąd jeszcze do skutku nie przyszły, wnosić jednak można z pobytu barona von der Pfordten w głównej kwaterze pruskiej, iż dzieło pokoju wkrótce ukończone zostanie. Spiesznemu postępowi negocyacyi pokojowych miedzy Austryą a Prusami dopomogło w wysokim stopniu przyjacielskie i energiczne pośrednictwo Cesarza Francuzów.

Berlin, 27. lipca. Pruski „Staatsanzeiger“ ogłasza reskrypt królewski, który powiada, że ponieważ Król życzy sobie otworzyć sejm osobiście, naznaczony będzie dopiero później dzień otwarcia, które miało nastąpić 30. lipca. — „Koresp. Zeidlera“ pisze: Zawarcie pokoju nastąpi zapewnie wkrótce. Stosunek Książąt nieobecnych ma być uregulowany bezpośrednio z Królem pruskim i zostawiony będzie do uchwały parlamentowi, ponieważ kraje zajęte nie mogą być jednakowo traktowane. Pośrednictwo W. Księcia Badeńskiego na rzecz południowych Niemiec odniesie zapewne wkrótce pomyślny rezultat.

Paryż, 28. lipca. Bawarski minister v. d. Pfordten podpisał rozejm za Bawaryę i za inne południowe państwa niemieckie.

Florencya, 28. lipca. „Italie“ potwierdza wiadomość, że układy rozpoczęte w głównej kwaterze celem zawarcia rozejmu doprowadziły do rezultatu pomyślnego dla godności i interesów Włoch. Rząd francuzki ma uznawać prawo ludności weneckiej do własnego rozstrzygania o swoim losie. Układy o pokój prowadzone będą bezpośrednio między Włochami, Austryą i Prusami.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. sierpnia.

George: PP.: Mołodecki K., z Brodów.
Hotel Langa: Gostyński A., z Podszumlan. — Trzeciak H., z Dąbrówki.
Hotel krakowski: Widerkehr K. c. k. kap., z Wiednia.
Pod nr. 514⁴/₄: Katyński S., z Grodowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. sierpnia.

PP.: Ks. Gedroic G., do Mołdawy. — Hr. Wodzicki K., do Olejowa. — Br. Konopka H., do Wrząsowiec. — Drohojewski S., do Tapina. — Janocha A., do Krakowa. — Mazzaraki J., do Nestorowiec. — Skrzyński A., do Poradowa. — Strojnowski L., do Grzymałówki. — Tansky J. c. ros. radzca państ., do Czerniowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. sierpnia 1866

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.56	+ 11.4	86.3	południowy sł.	pochmurno
2. god po poł.	321.99	+ 12.6	89.1	wschdni „	deszcz
10.god.wiecz.	322.96	+ 10.0	86 9	zachodni „	„

Ilość deszczu 4.‴26.

Kurs Lwowski.

Dnia 1. sierpnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	09	6	19
Dukat cesarski	„ „	6	14	6	23
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	60	10	88
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	94	2	01
„ papierowy rosyjski	„ „	1	50	1	53
Talar pruski	„ „	1	86	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	67	75	68	63
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	71	28	72	18
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	59	50	60	38
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	63	50	64	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	186	—	191	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. sieronia.

	zlr.	kr.
5 % Metaliki	60	90
5 % pożyczka narodowa	64	75
Losy z 1860 roku	74	30
Akcye banku wiedeńskiego	726	—
„ „ kredytowego	142	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	130	75
Srebro	128	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	21

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	51.25	51 50
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.50	99.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	64.25	64.75
od kwiet. do paźdz. po 5%	62.75	63.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	72 50	73.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	56.75	57.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	62.—	62.25
dtto. po 4½%	48.—	49.—
dtto. „ 4%	42.50	43.50
dtto. „ 3%	32.—	32.50
dtto. „ 2½%	28.—	32.—
dtto. 1%	11.—	11.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	124.—	126.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	121.—	123.—
Przez. do wyl. z r. 1854	64.—	66.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	74.40	74.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	77.—	77.56
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	61.50	62.—
Renty Como po 42 lir. aust.	—.—	14.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	—.—	49.—
„ „ „ 4½%	47.50	48.—
„ „ „ 4%	41.50	42.—
„ „ „ 3½%	36.50	37.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	—.—	47.50
„ „ „ 2¼%	—.—	42.50
„ „ „ 2%	—.—	38.—
„ „ „ 1¾%	—.—	32.50
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ „ „ 4½%	—.—	—.—
„ „ „ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Nżiszej Austryi	78.—	79.—
Wyż. Austryi	—.—	79.—
Sa cburg	76.—	79.—
Czech	75.—	78.—
Morawii	74.—	75.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	82.—	85.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. indemn. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86.—
Węgier	61.75	63.—
Ban. Tem.	60.—	61.—
Kroacyi i Slawonii	66.—	67.—
Galicyi	58 25	59.—
Siedmiogrodu	57.—	59.—
Bukowiny	55.—	57.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	60.—	61.—
Banat Temerz.	58.50	59.50
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburgu „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal.dł. zwr. z r. 186 „ 7%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
„ 2½% „ 100 „	—.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	—.—	18.50
„ 2% „ 100 „	—.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	692.—	694.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	142.70	142.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	576.—	580.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	70.—	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1530.—	1535.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	184.40	184 80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	200.—	201.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	119.50	120.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	188.—	190.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	163.—	165.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	143.50	144.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	92.—	94.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busterhradzka po 500 zł. m. k.	625.—	630.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	230.—	—.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	110.—	115.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	444.—	446.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	170.—	180.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	390.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	225.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	300.—	—.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	105.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	92.50	93.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.50	88 75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	71.50	72.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.—	92.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	88.—	92.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	72.50	73.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	125.—	130.—
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	114.—	116.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	—.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	72.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	93.—	—.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	70.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	91.50	92.50
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	86.—	88.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	87.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	103.50	104 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	73.—	75.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	—.—	114.—
„ „ po 50 zł. m. m.	—.—	48.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	20.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	—.—	24.—
Palfiego „ 40 „ „	—.—	20 —
Clarego „ 40 „ „	—.—	22.—
St. Genois „ 40 „ „	—.—	20.—
Windischgrätza 20 „ „	—.—	14.—
Waldsteina 20 „ „	—.—	17.—
Keglevicha „ 10 „ „	—.—	11.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110.—	111.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	97.—	98.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—.—	49.—
Londyn za 10 ft. szt.	129.50	132.—
Lugdun za '00 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 106 fr.	52.—	52.65
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	6.15	6.17
detto. pełnej wagi	6.15	6.17
Korona	17.90	18.—
20frankówka	10.52	10 54
Rosyjski imperyał	10.60	10.65
Talar związkowy	1.92	1.94
Srebro	127.50	129.50
Kurs korony w c. k. kasach	18 zł.	76 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.